

2. Den 4. oktober 1950 anmeldtes i *folketinget* (F. sp. 5) følgende forespørgsel til *ministeren for handel, industri og søfart* af *Viggo Starcke*:

„Agter handelsministeren i konsekvens af folketingsvalget at tilbageføre til friliste de varer, der kort før valget, uden tilslutning fra andre partier, blev overført til bunden liste?“

Fremme af forespørgslen vedtoges $\frac{5}{10}$ (F. sp. 44).

Forespørgslen foretoges $\frac{25}{10}$ (F. sp. 487).

„Udgangspunktet og baggrunden for denne forespørgsel er“, udtalte *forespørgeren* som begrundelse for sin forespørgsel „det forslag til rigsdagsbeslutning angående importregulering, som den daværende handelsminister forelagde her i tinget den 8. august 1950. Efter dette forslag blev der overført en række varer fra den hidtidige friliste til bunden liste, og herimellem er der ret vigtige varegrupper; ialt anslog den tidligere handelsminister denne overførsel til at ville omfatte ca. 800 mill. kr., og at den ialt skulle betyde en besparelse på ca. 120 mill. kr. som led i et forsøg på at reducere importen med ca. 300 mill. kr. Det endelige resultat af disse forslag ville være dette, anslog den tidligere handelsminister, at Danmark derefter ville have en *liberaliseringsprocent* på 52, idet næringsmidler ville have en liberaliseringsprocent på 59, råvarer ville have en liberaliseringsprocent på 77 og de bearbejdede varer en liberaliseringsprocent på 30. Dertil er at føje, at ved bearbejdede varer forstår man ikke egentlige færdigvarer, idet de bearbejdede varer for en meget stor del står råvarerne nærmere end færdigvarerne, og i Danmarks liberalisering er der en meget lille del færdigvarer, hvilket dels kan motiveres med beskæftigelsesmæssige grunde og dels, selvom det ikke siges, med protektionistiske grunde.

Vi beklager meget, at det er den nuværende højtærede handelsminister, vi må volde ulejlighed med en sag, som han ikke direkte har ansvaret for, idet ansvaret for denne sag påhviler den tidligere handelsminister for det første ved det tilsagn i Paris, som Danmark har givet overfor Marshallorganisationen, og ved dette, at Danmark har indkasseret sin part af aftalerne i den Marshallhjælp, vi har modtaget, og at den modydelse, som Danmark ved tilsagn i Paris har forpligtet sig til, er liberaliseringen på 60 pct. nu. Et tilsagn er efter min mening en ting, som man må overholde, både mand og mand imellem og stat og stat imellem. Det er ødelæggende for et lands anseelse, hvis det ikke overholder sine tilsagn, men løber fra ansvaret. Den anden ting, som gør den tidligere handelsminister ansvarlig, er